

Regidors, regidores; representants de les entitats d'Alella, veïns i veïnes, amics i amigues,

Avui ens tornem a aplegar per commemorar l'Onze de Setembre, la Diada Nacional de Catalunya. Una jornada de memòria, de reivindicació i també de compromís amb el futur.

Cada any, quan recordem el 1714, no ho fem per recrear-nos en una derrota, sinó per retre homenatge a la dignitat d'un poble que, tot i la força de les armes, no va renunciar mai a existir.

I ho fem aquí, a les portes de Can Lleonart, casa pairal dels germans Lleonart, protagonistes de la nostra història durant la Guerra de Successió. Salvador, Francesc i Jaume van actuar amb valentia: Salvador com a cap de la xarxa d'espionatge catalana, Francesc defensant les muralles de Barcelona fins al darrer moment, i Jaume contribuint a coordinar les forces que defensaven la nostra llibertat. Entre aquests murs també hi va moure fils invisibles Marianna de Copons, espia i heroïna silenciosa, que amb enginy i cor va salvar vides i preservar l'esperit de resistència.

Avui, davant d'aquesta façana carregada d'història, recordem que la llibertat de Catalunya sempre ha estat obra de tots: homes i dones, valents i astuts, que van estimar el país fins al darrer sospir. Aquells homes i dones que van defensar Barcelona fins a l'últim moment ens van llegir un missatge clar: que la nostra nació existirà mentre hi hagi catalans i catalanes disposats a defensar-la.

Avui, més de tres segles després, som aquí per dir que la flama continua viva. Que som un poble viu, que vol decidir el seu futur i que no es resigna a ser tractat com a menor d'edat polític.

Però la Diada també ens interpel·la en el present. Avui Catalunya afronta reptes importants: garantir una economia justa i sostenible, afrontar la crisi climàtica, fer possible l'accés a l'habitatge, assegurar serveis públics de qualitat. I estem convençuts que només amb un autogovern ple, amb totes les eines d'un estat propi, podrem donar-hi resposta com el nostre poble mereix.

En aquest camí, la llengua és el cor que ens manté vius. El català no és només un instrument de comunicació: és la clau de volta que ens ha permès ser i persistir. Per això, enguany el Pacte Nacional per la Llengua ens convoca a tots i totes a protegir-la i a fer-la créixer. És un compromís compartit per garantir que el català sigui llengua de futur, de cohesió i d'oportunitats.

El Pacte Nacional per la Llengua arriba justament ara, quan commemorem també els 50 anys del Congrés de Cultura Catalana. Aquell moviment, en plena fi de la dictadura, va mobilitzar milers de persones i entitats amb una idea clara: que la llengua i la cultura són l'eix que ens manté vius com a poble. El Congrés va demostrar que sense llengua no hi ha llibertat, i que sense cultura no hi ha nació. Cinc dècades després, aquell esperit ens inspira de nou: avui la defensa de la llengua i la cultura continua sent la palanca de la nostra dignitat i el motor del nostre futur.

Però no podem parlar de llibertat sense parlar de pau. El nostre és un poble que coneix bé el dolor de la guerra, l'exili i la repressió. I per això, avui alcem la veu contra la injustícia i contra la violència allà on sigui. A Ucraïna, on la guerra encara trenca vides i ciutats. A Palestina, on la tragèdia humanitària ens interpel·la cada dia. I arreu del món on hi ha pobles que lluiten per viure en dignitat. No hi ha llibertat sense pau, ni hi ha pau sense justícia.

L'Onze de Setembre no és només un record, és una crida. Una crida a continuar treballant per un país més lliure, més just i més solidari. Des dels nostres municipis, des de cada escola, des de cada entitat i cada família, construïm la Catalunya que volem.

Ho fem amb esperança, amb fermesa i amb la certesa que el futur és nostre si el sabem guanyar junts.

Visca la nostra gent, visca el nostre poble i visca Catalunya lliure!